

DIALOG

REVISTĂ EDITATĂ DE ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ NR.3
BUCUREȘTI

LA ÎNCEPUT DE DRUM

Dacă ajungeți sau sunteți din București și vreți să ne vizitați, suntem ușor de găsit. Trebuie doar să luați apa Damboviței de mână și ea vă va duce până la o răscruce, într-un spațiu căreia noi îi spunem cu mare drag „Școala noastră”. Dar trebuie să știți că nu este numai o școală, este un loc al bucuriei și al regăsirii permanente.

Deși această școală este o instituție, este o „familie largită”, un loc al concilierii, al înțelegerii și a dragostei față de oameni și de copii. Aici ne întâlnim cu toții ...copii, părinți, profesori.

Mai mult să spun despre noi ar fi de prisos; ne veți descoperi pas cu pas cu fiecare apariție a revistei noastre.

Sperăm să ne citiți și, de ce nu să fiți încântați de lectură.

REDACTIA

ÎNAINTE DE...

Această revistă pe care vă invităm să o citiți este o fereastră deschisă către lume. Vrem ca oamenii să ne cunoască așa cum suntem.

Deschiderea acestor pagini se datorează acestor elevi minunați cu care lucrăm în fiecare zi cât și realizărilor lor.

Aveți în față o prefață a paletelor noastre de activități pe care le desfășurăm împreună cu elevii noștri. Este o lecție originală despre educație cu și despre copii speciali. Suntem printre acești copii pentru că ne dorim o lume mai bună pentru ei, pentru că societatea să înțeleagă că sunt diferiți însă având fiecare rolul și locul său în acest univers.

Dir. Prof. Mihaiela Șerban

DIN SUMAR

Școala noastră –
a doua casă
Pag.5

Elevii își spun
cuvântul...
pag.9

Suntem
pricepuți
pag.11

Tribuna expe-
rienței
pag.18

CUPRINS

□ Să facem cunoștință.....	pag.3
□ Școala noastră-a doua casă...	pag.5
□ Școlarii își spun cuvântul.....	pag.9
□ Să fiți veseli, dragi copii !.....	pag.10
□ Suntem pricepuți.....	pag.11
□ Micii artiști se prezintă.....	pag.12
□ Familia-factor determinant în educația copilului.....	pag.14
□ Să vedem părerea părinților.....	pag.17

□ Tribuna experienței :

**Importanța activității de terapie ocupațională în formarea și dezvoltarea elevilor cu CES, Doina Nicolae-prof.educator..... pag. 18*

**„Gentuța magică” - idei de jocuri educative pentru stimularea limbajului, Daniela Voicea, prof. psihopedagog pag.20*

**Rolul compensator-recuperator al kinetoterapiei, Magdalena Georgescu, prof kinetoterapeut pag.22*

**Micii nutriționiști se prezintă..... pag.24*

**Vă propunem– jocuri didactice pentru terapie ocupațională complexă și integrată, Elena Gheorghe, Prof.Educator..... pag.25*

**Contravoința la copiii cu ADHD, Erimia Gabriela Prof.Itinerant.....pag.28*

**Cuvânt de încheiere pag.30*

COORDONATOR :
Dir.Prof.Mihaiela Șerban

*

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor: prof. Romeo Cristea
Tehnoredactori:
Prof. Romeo Cristea

Colaboratori:
Prof.Daniela Voicea
Prof.Doina Nicolae
Prof. Elena Gheorghe
Prof. Maria Pârjolea
Prof.Magdalena Georgescu
Prof. Nicoleta Sturzu
Prof.Romeo Cristea

SĂ FACEM CUNOȘTINȚĂ

„Copilăria este inocență, exuberanță, mister aventură, dar peste toate acestea, este și singura etapă a vieții când năzdrăvăniile noastre devin un profesor bun pentru mai târziu...”

Romeo Tr. Cristea

Scurtă retrospectivă a anului ce a trecut

Din păcate anul școlar trecut a fost unul ceva mai aparte. A început firesc cu deschiderea școlilor și cu o desfășurare a primului semestru în parametri normali. Desigur, elevii noștri s-au ținut de promisiune, ca în fiecare an de altfel, și ne-au oferit surprize foarte plăcute.

Sub îndrumarea profesorilor, au reușit să realizeze activități demne de laudă. Dintre acestea amintim doar câteva: „Festivalul toamnei”; „1 Decembrie”; „Serbarea de Crăciun”, activități care ne-au umplut inimile de bucurie.

Pe lângă aceste activități, copiii au participat la diverse concursuri naționale și locale, câștigând premii și medalii.

Însă avea să urmeze o perioadă la care nu se aștepta nimeni.

Ultima activitate-eveniment intitulată „Ziua porților deschise”, s-a desfășurat pe 6 martie.

Se poate spune că a fost o activitate care a avut toate ingredientele: ateliere, dansuri, frenezie.....o rețetă completă pentru reușită.

Cel mai important lucru? Copiii au fost fericiți iar dacă ei au fost fericiți, noi ce ne-am mai putea dori?

Semnătura

ACEȘTIA SUNTEM NOI

ȘCOALA NOASTRĂ- A DOUA CASĂ

Școala noastră nu este un palat, nu seamănă la prima vedere cu o imagine din basme, dar când îi pășim pragul simțim o lumină care ne îmbrățișează și ne spune un călduros **BINE AI VENIT !** Parcă ar semăna cu vocea mamei sau cu zâmbetul cald și iubitor al bunicii.

Aici totul e chemător, mângâietor, îmbietor. Doamnele profesoare și domnii profesori sunt aidaoma părinților grijulii și iubitori.

Zi de zi învățăm să fim folositori și cum să ne descurcăm în viață.

De aceea, școala aceasta este „Școala noastră” și o numim cu drag
A DOUA CASĂ.

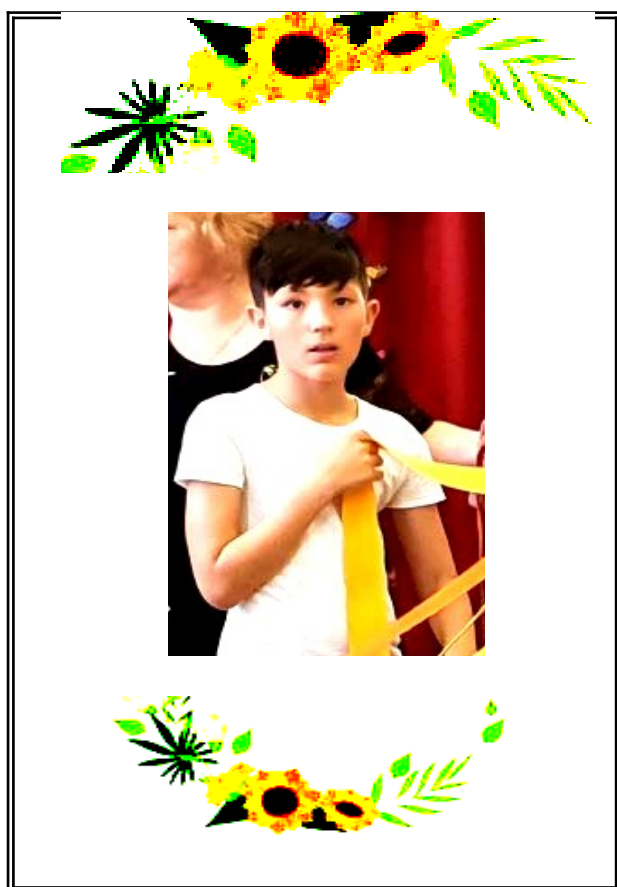
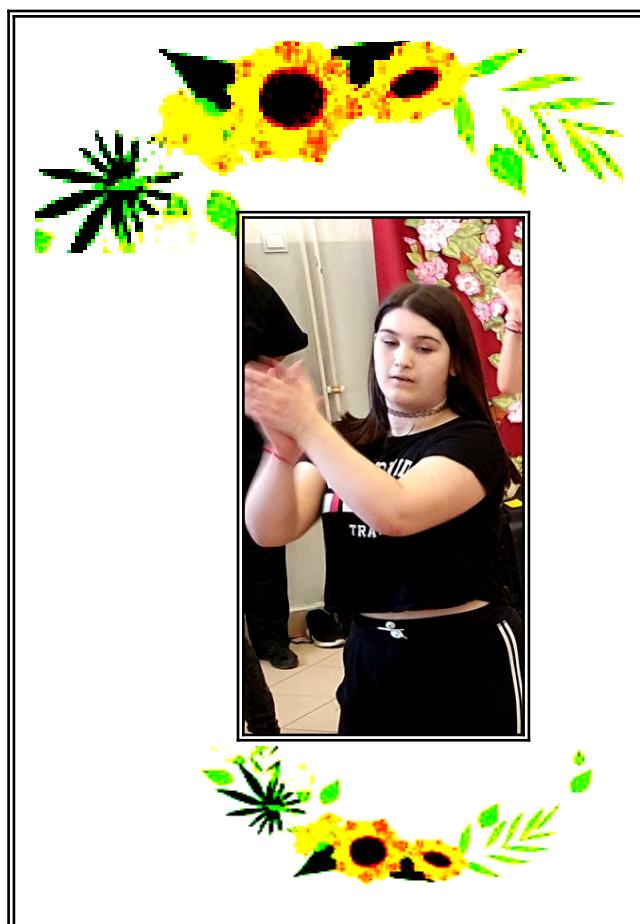

*Iată, casa noastră este
Frumoasă ca-ntr-o poveste,
Zi de zi ne străduim
De folos mereu să fim,
Și harnici și-ascultători,
Pricepuți și iubitori.*

*Elevii mici sau mari
au nevoie de exemple
și de motivații.
În felul acesta tot
ceea ce execută
pornește din
convingere, nu din
obligație.
Preocuparea
ce se citește pe figura
fetei reflectă
seriozitatea cu care
contribuie la propria-I
formare.*

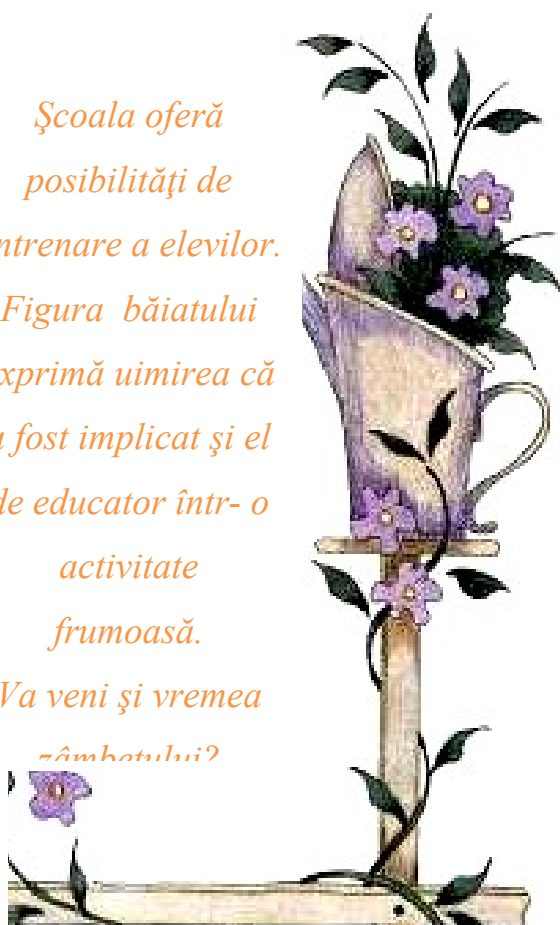

*Școala oferă
posibilități de
antrenare a elevilor.*

*Figura băiatului
exprimă uimirea că
a fost implicat și el
de educator într-o
activitate
frumoasă.*

Va veni și vremea

zâmbetului?

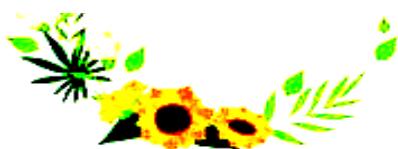
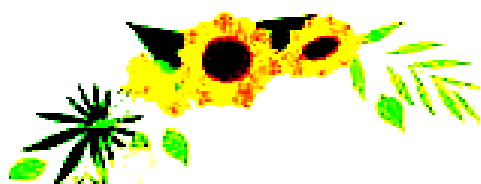

Zâmbetul care flutură pe chipul copilului este semn că s-a împrietenit cu școala, că a simțit în interiorul ei mediul care-i permite pe lângă însușirea unor deprinderi și abilități practice și afecțiunea dorită.

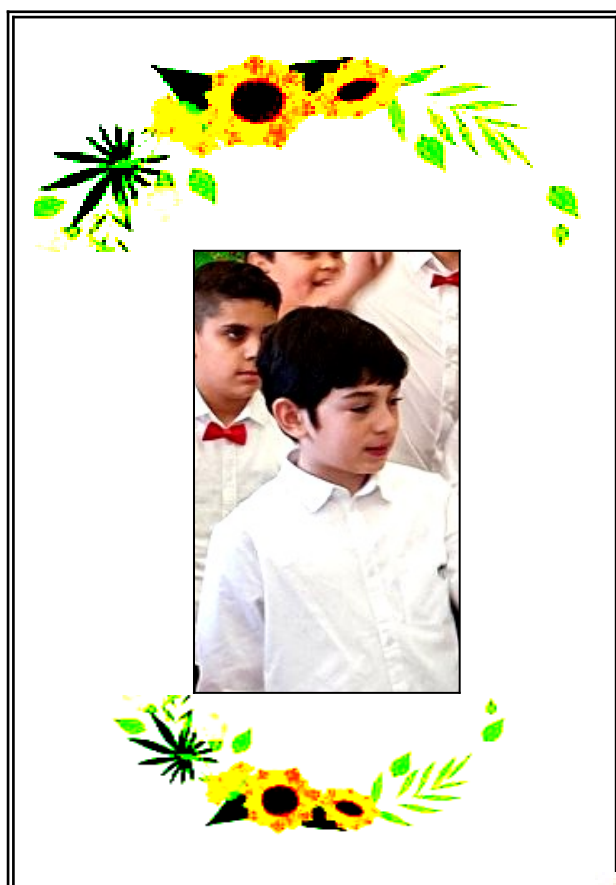
Este exact ce a constatat și Dorothy Law Neite:

„Dacă un copil trăiește într-un spirit de acceptare și prietenie, el învață să găsească iubirea pretutindeni.”

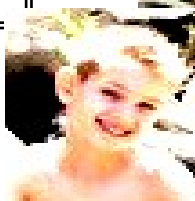

Sinceritatea copiilor nu poate fi pusă la îndoială. Ei nu se sfiesc să refuze ceea ce nu le convine. De aceea, munca educatorului nu se compară cu o meserie oarecare. Când școlarul cu probleme simte că locul unde învață îi satisface trebuințele prin tratare diferențiată se lasă modelat. Nu e de mirare că unii părinți și elevi au spus că aici se simt ca acasă.

În această școală sunt create oportunități necesare fiecărui copil care o frecventează, pentru construirea și re-construirea autonomiei personale, satisfacerea nevoii de a învăța, de a locui, de a se angaja, socializa și dezvolta.

ȘCOLARII ÎȘI SPUN CUVÂNTUL...

(opinii,)

Lui **Alex** (cl. a-IV-a) îi place mult la școală, pentru că aici își întâlnește colegii cu care se joacă. Acasă nu prea are cu cine se juca și „*mama nu-mi dă voie afară că mă bolnăvesc*”. Mi l-a arătat pe unul din prieteni și mi-a zis: „*Mă joc mult cu el, și face scamatorii.El e scamator, mă face să râd și gata!*”

Robert (cl a VIII-a) vine la școală cu drag pentru că așteaptă cu nerăbdare să realizeze diferite obiecte la traforaj. E mândru că realizează lucruri admirate de familia lui. Mi-a povestit:

„*Când am ajuns acasă cu bradutul făcut de mine
mama m-a pupat și a zis că am talent și că sunt priceput.*”

Cu nerăbdare a ținut să-mi spună Alexandra (cl a VI-a) că ei îi plac exercițiile fizice și că el le repetă și acasă cu fratele mai mic. Este bucuroasă că-i poate arăta și el ce învață la școală. Mi-a șoptit:

„*Tata se prăpădește de râs când ne vede cum ne bățâim
prin casă și mama spune să ieșim afară că facem praf. Da' noi nu ieșim*”.

„*Doamna directoare, când ne pregătim pentru serbare, cântă cu noi, ne mângâie și zice că avem voci frumoase. Eu și Florina cântăm mai tare și doamna nu se supără. Mie îmi place să cânt și mama îmi spune că am talent.*”

Mi-a șoptit Natalia, o fetiță durdulie (cl.a-III-a) care fredonează cântecele în recreație.

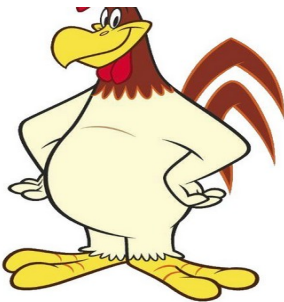
SĂ FIȚI VESELI, DRAGI ELEVI...

RÂZI și RĂSPUNDE CORECT!

**RĂȚOIUL CEARTĂ
COPILII?**

**RECUNOȘTI O PISICĂ
ZBURĂTOARE DUPĂ
ARIPİ?**

**DE CE RÂDE
COPILUL?**

CE-I LIPSEȘTE?

**DE CE RÂDE
MAIMUȚA?
A ÎNTÂRZIAT
LA ȘCOALĂ?**

**DE CE S-A SPERIAT
MOȘ IEPURE?**

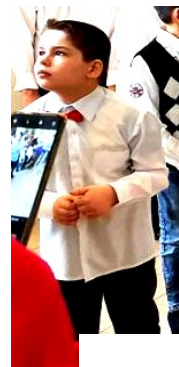
**ȘORICELUL A
FURAT O PÂINE ?**

SUNTEM PRICEPUȚI

Oare suntem
talentati?

FAMILIA – FACTOR DETERMINANT ÎN EDUCAȚIA COPILULUI

Nu ne-am propus, stimați părinți, să vă obosim cu teorii, însă doar câteva elemente vom cuteza să vi le aducem în actualitate. De ce? Pentru că acestea, sperăm noi, vă vor stârni interesul.

Se vorbește astăzi insistent despre datoria de bază a familiei. Bănuim că vă este cunoscută problema și că o ilustrați onorabil prin fapte, zi de zi, depunând toate eforturile pentru a crea condiții favorabile dezvoltării armonioase a copilului.

Însă, atunci când copilul dumneavoastră are trebuințe speciale, responsabilitatea dumneavoastră sporște.

În asemenea situații, se cuvine să vă amintiți și următoarele probleme.

Mai ales, în perioada copilăriei mici familia este recunoscută ca unul dintre factorii cei mai importanți în dezvoltarea psihică a școlarului mic. Deci va trebui să vă focalizați atenția

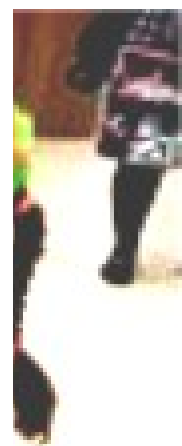
asupra creării în familie, a unei atmosfere de dragoste și afecțiune atât de necesară copilului cu trebuințe speciale.

Evident, nu veți neglija și celelalte elemente care trebuie să satisfacă nevoile de creștere și dezvoltare atât fiziologice, cât și psihologice ale copilului.

Așadar, familiei dumneavoastră îi revine obligația ca în mediul parental el să dobândească și să-și dezvolte aproape toate achizițiile (motorii, cognitive, afective) motiv pentru care evaluarea contribuției și influenței familiei în dezvoltarea copilului, este obligatorie.

Ne veți întreba “De unde vom procura noi, pe înțelesul nostru, atâtea nedumeriri pe care le avem în domeniul evaluării?”

Răspunsul îl veți găsi într-o colaborare activă și eficientă cu școala și cu persoanele avizate din afara acesteia.

DRAGI PĂRINȚI, N-AR FI RĂU SĂ VĂ AMINTIȚI...

„UN COPIL PRIMEȘTE SFATUL
NUMAI DACĂ SIMTE CĂ ESTE
IUBIT ȘI RESPECTAT.”

„TONUL PORUNCITOR AL
PĂRINTELUI FACE CA
SFATURILE DATE COPILULUI SĂ
FIE RESPINSE.”

„GESTURILE PĂRINȚILOR SE
REGĂSESC ÎN
COMPORTAMENTUL
COPILULUI.”

„NU PUTEM EDUCA ÎN MOD
CORECT UN COPIL, DACĂ NU
COMUNICĂM AFECTUOS CU EL.”

„NICIUN SFAT NU POATE FI MAI
FOLOSITOR PENTRU COPIL
DECÂT EXEMPLUL DAT DE
PĂRINTE.”

SE SPUNE CĂ FAMILIA CONSTITUIE
PENTRU COPIL UN IZVOR DE LUMINĂ
CE NU POATE FI ÎNLOCUIT. DE
ACEEA:

**„-Familia nu este un lucru
important, este totul.”?**

NU ȘTIM DACĂ V-AU FOST PLĂCUTE
ACESTE OPINII, DAR ȘTIM SIGUR CĂ
ÎNDEMNUL ÎNȚELEPTULUI JOSUA
MERITĂ URMATĂ. CE PĂRERE AVEȚI?

**„Gândește-te la familia ta astăzi și în
toate zilele ce urmează, nu lăsa ca
lumea plină de obligații să te rețină
să arăți cât de mult îți iubești
siguranță familială.”**

CÂND VA ÎNTOARCEȚI ACASĂ FERICIȚI
SAU OBOSIȚI DUPĂ O ZI GREA DE
LUCRU AVEȚI ACELEAȘI SENTIMENTE CA
ALE LUI **Benjamin Bratt**?

**„Familia este ca un sanctuar pentru mine.
Întotdeauna mă întorc la ei să mă sprijine și
să îmi dea putere. Mă liniștește să știu că
indiferent pe ce cale aș apuca-o, familia mea
vine din urmă.”**

VREM , NU VREM SUNTEM NEVOIȚI SĂ
DĂM DREPTATE REALITĂȚII TRAIULUI
NOSTRU ÎN ȘI PENTRU PAMILIE. SĂ
RECUNOAȘTEM CĂ FĂRĂ DRAGOSTE, NU
SE POATE NUMI FAMILIE: **„Nici o familie
nu este perfectă. Ne certăm, ne luptăm
unul cu celălalt. Ajungem chiat să nu ne
vorbim unul altuia. Dar, în cele din urmă,
familia este familie. Dragostea va există
mereu în ea.”**

VOR AJUNGE OARE ȘI URMAȘII NOȘ-
TRI SĂ DECLARE CA RONALDINO
ACESTE CUVINTE?

**„ Familia mea înseamnă totul pentru
mine. Sunt ceea ce sunt grație
mamei mele, tatălui meu, fratelui
meu, surorii mele... pentru că ei mi-
au dăruit totul. Educația pe care o
am se datorează lor. ”**

SĂ VEDEM CE PĂRERE AU PĂRINȚII

„Am încercat la câteva școli însă copilul meu nu a vrut să accepte să stea nicăieri. Ceva i-a plăcut foarte mult aici... eu îl cunosc...e destul de încăpățânat.”

Marcela D.

„Din prima zi am fost marcată de prezența Doamnei Director....Era peste tot și încuraja toți copiii; mi-a spus -Stați liniștită,copilul o să se simtă foarte bine la noi”....acum nu mai știu cum să-l țin acasă....el vrea la școală tot timpul”

Ioana C.

Am fost uimit să văd cum cadrele didactice sunt așa de apropiate față de copii și asta s-a văzut în comportamentul copiilor....dorința lui de a veni cât mai repede la școală spune totul.

Marian T.

„Când am venit în prima zi la școală cu copilul nu eram foarte încrezătoare însă cu timpul,am realizat că am găsit locul potrivit pentru copilul meu.”

Maria N.

TRIBUNA EXPERIENȚEI RODNICE

ARTICOLE
SUGESTII
STUDII

IDEI
STUDII
NOUTĂȚI

Importanța activităților de terapie ocupațională în formarea și dezvoltarea elevilor cu CES

DOINA NICOLAE-
profesor educator

Activitatea practică de a confecționa, de a modela obiecte bidimensionale și tridimensionale, generează elevului îndemănare, dezvoltă ingeniozitate, trezește bucuria și satisfacția, dar și mulțumirea reușitei.

Modelând o bucată de hârtie, de lemn sau material textil, prin diverse tehnici de lucru și utilizând diverse unelte și instrumente, elevul vede lucrarea ieșind din propriile-i mâini. Devine astfel co-participant la propria-i formare și modelare de trăsături caracteriale: răbdare, atenție, precizie de lucru, motricitate fină, gândire critică.

Activitățile de Terapie Ocupațională desfășurate de profesorii educatori împreună cu elevii, au o influență pozitivă asupra modelării caracterului elevilor fiind benefice și necesare în primul rând copiilor timizi, care capătă încredere în forțele proprii, care își ridică stima de sine și imaginea de sine, utilizându-și resursele interne proprii.

Acestea se pot realiza individual dar și în echipă. Fiecare membru al echipei are posibilitatea să execute etapa de lucru favorită în funcție de abilitățile motrice însușite. Astfel se creează colaborarea între membrii echipei și crește coeziunea grupei. Pe parcursul execuției, mulți dintre elevi necesită ajutor și îndrumare. Explicând cu blândețe și arătându-i cu perspicacitate, încurajez elevul să reia operația de lucru până reușește să o realizeze singur. La finalul execuției, copilul resimte o mare bucurie și satisfacție.

Se simte ca un învingător, a învins un obstacol, chiar dacă l-a făcut de mai multe ori, importante sunt reușita și efortul depus. În acest context am lucrat în cadrul acestor ore de terapie ocupațională cu elevii din clasa mea, cls. a-VII-a-A, o gama variată de lucrări, cu tehnici de lucru diferite: colaje, cu materiale textile, desene în acuarelă, tempera, obiecte decorative specifice diferitelor sărbă-

tori(Crăciun, 1 și 8 Marie, Paști s.a.)
Acele lucrări au fost expuse în expo-
ziții realizate în școală.

Cel mai atractiv atelier de lucru a
fost "Atelierul de traforaj".

Prin implicarea doamnei director
Mihaiela Șerban în asigurarea
materialelor necesare bunei
desfășurări a atelierelor de lucru, am
obținut un aparat electric de traforaj.
Elevii au lucrat cu mult entuziasm
realizând obiecte decorative din placaj
traforate și pirogravate.

S-a lucrat atât individual execu-
tând o singură operație de lucru cât și

în echipă, fiecare executând câte o
operație, până la obținerea
produsului finalizat.

Toate aceste activități practice au
darul de a contribui la dezvoltarea
personalității elevului, de a-i forma
competențe și a-l ajuta în viața sa să
devină un adult productiv. Prin
implicarea elevilor cu C.E.S. în
activitățile practice reușesc, pe lângă
formarea de competențe necesare
desfășurării ulterioare a unor meserii,
să le stimuleze interesul pentru muncă
și să le formeze o autonomie personală
atât de necesară cerințelor vieții.

PĂREREA MEA ESTE (vocea elevului)

„GENTUȚA MAGICĂ” - CU IDEI DE JOCURI EDUCATIVE PENTRU STIMULAREA LIMBAJULUI

DANIELA VOICEA-
profesor psihopedagog

Ce pot face părinții și cadrele didactice pentru a încuraja dezvoltarea limbajului copiilor, pentru a-i ajuta pe aceștia să depășească pronunția deficitară a sunetelor sau distorsionarea cuvintelor și să-și îmbogățească bagajul lexical?

Dintre multe modalități de stimulare a limbajului, vă propun o atenție sporită acordată jocului. Prin joacă este permis copiilor să descopere, să învețe, să creeze, să dezvolte, să exerseze. Jocul este modalitatea prin care copilul acceptă stimularea verbală intensă fără a i se da vreun moment senzația că „lucrează”, că trebuie să atingă vreun obiectiv anume. Cu cât adulții se implică mai mult în jocurile copiilor, cu cât se arată mai „curioși” în legătură cu activitățile acestora, cu atât mai repede vor fi acceptați ca „parteneri de joc”, iar comunicarea va deveni posibilă sau mai ușoară.

Când se joacă, un copil intră într-o lume magică. Joaca lui presupune cântece, dansuri, jocuri sociale, uneori interpretări ale personajelor de desene animate.

În acest context, am selectat câteva idei de jocuri amuzante și, totodată, extrem de utile pentru copii, prin intermediul cărora ei pot exersa acasă pronunțarea corectă a sunetelor și cuvintelor.

Ideile de jocuri educative pentru stimularea dezvoltării limbajului le pun într-o gentuță magică pentru a le avea la îndemână la nevoie.

1.Joc „Fii atent și arată ce simți”- copilul privește fața adultului și imită diferite stări emoționale, grimase și strâmbături, fiind antrenat printr-o motivație hazlie de joc stimulat.

2.Joc”Albinuțe vorbărețe”- copilul și adultul imită albine ce stau de vorbă, față în față, imitând un „dialog” al albinelor. Așează dosul palmei sub maxilarul inferior, pentru perceperea vibrațiilor corzilor vocale sau lipsa acestora. la alternarea conversatiei.)

3. Joc „ Poveștile lui Prichindel ”- la finalul zilei, în urma unei plimbări sau după o vizită copilul poate povesti jucăriei de pluș favorite sau unui membru al familiei modul cum a petrecut timpul. De folos sunt întrebările ajutătoare stimulative.

4. Joc ” Hai să punem în valiză! ”- jocul propune găsirea de cuvinte ce încep cu același sunet și devine distractiv și totodată educativ, dacă printre cuvintele propuse, copilul încearcă cu mimica și gesturile potrivite să pună chiar un elefant ce se lasă greu introdus în valiza mititică.

5. Joc ” Ce să facem cu el ? ” –sunt alese obiecte din jur care se acoperă fără a lăsa să se vadă ce e dedesubt, folosind eventual șervețele colorate). Obiectul ales este descoperit și copilul trebuie să răspundă la întrebarea „Ce facem cu el?”. Copilul e îndrumat să găsească utilizări cât mai diverse și eventual amuzante pentru obiectele propuse.

SFATURI PRACTICE :

- Observați atent modul în care copilul poate să comunice.
- Dacă copilul întâmpină dificultăți nu ezitați să cereți ajutor specializat.

➤ *Intervenția timpurie ajută copilul în recuperarea dificultăților și la formarea încrederii în sine!*

- Nu ezitați să vă jucați cu copilul. Fiți creativi, propunând jocuri care să stimuleze limbajul, chiar ”vorbiți” cu jucăriile.
- Ajutați copilul să vadă rolul fiecărui obiect din preajmă.
- Spuneți copilului cum fac animalele pe măsură ce le întâlnește, imitând și dv împreună cu copilul într-un mod cât mai amuzant posibil.
- Implicați copilul în diverse activități casnice și implicit verbalizarea lor („Facem ceva bun de mâncare. Ne trebuie Întâi punem.... Uite, ce gust/miros are. ...)
- Denumiți de fiecare dată foarte clar obiecte cerute de copil, către care arată sau la care se uită (este important să audă des denumirile pentru a și le aminti, așa cum este important să le vadă pentru a face corelația între imagine și cuvânt)
- Cântați împreună cântecele însoțite de diverse acțiuni vesele prin care copilul poate reuși să asocieze verbalizarea cu anumite activități (din fericire sunt o multitudine de variante în mediul online de unde vă puteți inspira);
- Încurajați copilul să pună întrebări (fiind curios, un copil descoperă „secretele” lumii în care trăiește).
- Fiți alături de copil, formând o relație strânsă, în așa fel încât copilul să se simtă în siguranță și să se simtă atras de universul prezentat.

LIMBAJUL ESTE CEA MAI PREȚIOASĂ ACHIZIȚIE PE CARE UN COPIL O FACE PE PARCURSUL DEZVOLTĂRII SALE COGNITIVE

ROLUL COMPENSATOR- RECUPERATOR AL KINETOTERAPIEI

MAGDALENA GEORGESCU

Procesul instructiv-educativ și compensator-recuperator în educația specială se subordonează principiilor didacticei generale, cu mențiunea că este nevoie de flexibilitate și adaptare la particularitățile aptitudinale ale elevilor. Un rol important în recuperarea și integrarea acestor elevi îl are și kinetoterapia inclusă în aria curriculară pentru învățământul special. Voi încerca să ofer câteva informații despre semnificația kinetoterapiei în recuperarea elevilor.

Kinetoterapia reprezintă terapia prin mișcare folosită în scopul recuperării somato – funcționale, motrice și psihomotrice. În cazul deficienței parțial reversibilă sau ireversibilă, este terapia reeducării funcției compensatorii. Kinetoterapia utilizează ca mijloace mișcările active, active-pasive și pasive cu scopul de a preveni, de a corecta și de a recupera deficitul funcțional care se poate dezvolta în orice stadiu de evoluție al bolii de natură ortopedică, neurologică sau reumatologică. Programele kinetoterapeutice sunt concepute ținând cont de vârstă, genul, afecțiunea existentă și stadiul de evoluție, dar și de alte afecțiuni care pot fi prezente. Unul dintre scopurile principale ale programului de kinetoterapie este de a menține starea de bine, chiar și atunci când anumite încercări nefericite afectează sănătatea copilului. Prin exercițiile specifice pe care le oferă, kinetoterapia reprezintă o soluție valoroasă pentru problemele de sănătate ale copiilor, învățându-i în același timp că mișcarea reprezintă un mod de viață sănătos și armonios. Afecțiunile care beneficiază de aportul kinetoterapiei este extrem de larg și vizează atât prevenirea îmbolnăvirilor, cât mai ales restabilirea stării de sănătate. Este important să reținem că există multiple beneficii ale kinetoterapiei atât în cazul elevilor care suferă de o afecțiune care se pretează acestui tip de terapie, cât și persoanelor sănătoase cu scopul de a menține sănătatea

sau de a preveni apariția unor afecțiuni compensatorii.

Kinetoterapia aplicată în școala noastră urmărește recuperarea elevilor cu deficiențe locomotorii și afecțiuni neuro-motorii (la nivel central sau periferic), având la bază deficiențe mintale ușoare, medii, severe și / sau asociate. Programele de kinetoterapie sunt special concepute ținând cont de particularitățile elevilor (vârstă, diagnostic, stadiul evolutiv a bolii, afecțiunile asociate).

Instrumentele specifice kinetoterapiei sunt:

Teste și măsurători;

Analiza fișelor medicale în vederea evaluării inițiale;

Cunoașterea situației socio-familiale și a mediului socio-economic din care provin elevii;

Discuțiile cu ceilalți factori educativi implicați în procesul de recuperare și integrare a elevilor. În funcție de tipul și gravitatea afecțiunilor, kinetoterapia poate fi aplicată sub sub diverse forme:

-Gimnastică medicală selectivă;

-Jocuri individuale sau de grup;

-Terapia ocupatională;

-Meloterapie.

Kinetoterapia are ca obiective:

1. **Corectarea posturii corporale și a alinamentului corpului** – în cazul deformărilor coloanei vertebrale: scolioze, cifoze, cifoscolioze etc.

2. **Redobândirea forței musculare și menținerea tonusului muscular;**

3. **Redobândirea sau creșterea mobilității articulare;**

4. **Recuperarea cardio-respiratorie – în afecțiunile respiratorii și cardiace;**

5. **Redobândirea coordonării la nivel neuro-motor, a echilibrului și autocontrolului** – în afecțiuni neuromusculare;

6. **Îmbunătățirea și menținerea capacității de efort;**

7. **Redobândirea sensibilității și a tactilității, reeducarea și recuperarea sensibilității la ni velul anumitor aparate;**

8. **Promovarea relaxării** – în terapia antalgică (împotriva durerii), pentru eliminarea contracturilor musculare;

9. **Creșterea confortului fizic și psihic.**

Realizând un top din ultimii ani din punctul de vedere al patologiei la elevii din școala noastră după evaluarea efectuată pe baza examenului somatoscopic pot afirma că: pe primul loc se situează deficiențele coloanei vertebrale (cifoze, scolioze, cifolordoze, lordoze, cifoscolioze) urmate de afecțiuni ortopedice (picior plat valg (platfus) talus valgus (tal valg), picior varus equin (var equin) și afecțiuni neurologice - paralizii cerebrale infantile, întârzieri în dezvoltarea neuro-motorie.

Deficiențele coloanei vertebrale prezintă una din marile probleme de sănătate pentru copiii școlarizați, dar mai ales pentru grupa de vârstă prepubertară, cu consecințe asupra viitorului adult.

Deoarece atitudinea corporală corectă și cea

deficitară sunt determinate de reflexe care pot menține raporturi constante intersegmentale, se consideră că un eventual proces de corectarea atitudinii corpului trebuie început încă din copilărie, după vârsta de 5 ani, odată cu finalizarea procesului de mielinizare a fibrelor nervoase. Odată cu încheierea acestui proces se va forma un reflex postural corect și stabil, iar prin educarea posturii se poate regla tonusul muscular. Cele mai frecvente deficiențe de statică posturală la elevii sunt reprezentate de atitudinile cifotice și scoliote.

Pentru recuperarea copilului cooperarea dintre echipa multidisciplinară a școlii și familie este importantă.

Așadar, kinetoterapia contribuie alături de celelalte discipline cu caracter terapeutic-recuperator la creșterea gradului de adaptabilitate prin corectarea, ameliorarea și/sau compensarea afecțiunilor aparaturii locomotor.

VĂ PREZENTĂM MICII NUTRIȚIONIȘTI

Elevii noștri ne-au promis niște sandwich-uri foarte gustoase dar mai ales frumoase.

Să mai spuneți că nu ne pricepem....și la bucatărie.... .

VĂ PROPUNEM

JOCURI DIDACTICE PENTRU TERAPIE EDUCAȚIONALĂ COMPLEĂ ȘI INTEGRATĂ

PENTRU CLASELE I – IV

(elevi cu deficiență mintală ușoară și medie)

ELENA GHEORGHE
prof. educator

Motto:

„Copilul râde: *„Înțelepciunea
și iubirea mea e jocul!”*”

Lucian Blaga

JOCURI PENTRU FORMAREA AUTONOMIEI PERSONALE

Jocul „Fă ce îți spun!”

Scopul: identificarea părților propriului corp.

Obiective de referință: să arate diferite părți ale corpului, să execute la comandă verbală diferite mișcări.

Desfășurarea jocului

Propunătorul cere copiilor să așeze în dreapta pe ochiul drept, pe ochiul stâng, pe genunchiul stâng .

genunchiul drept, cele două mâini se lovesc împreună, etc.

Combinațiile pot fi variate . Să așeze mâna stângă pe cotul drept, pe piciorul drept. Să așeze simultan mâna stângă pe ochiul drept și dreapta pe ochiul stâng, și așa mai departe pentru alte părți ale corpului. Se lovesc cele două mâini una de alta, apoi genunchiul stâng cu mâna dreaptă, din nou cele două mâini împreună, etc .

Combinățiile pot fi variate la nesfârșit. Adaptarea unei melodii care să ritmeze loviturile face ca participarea elevilor să fie și mai bună.

Jocul „Din bucățele”

Scopul: reconstituirea unui obiect din părțile lui componente.

Obiective de referință: să assemble-ze, să reconstituie imaginea desenată din bucățele tăiate.

Resurse didactice: un plic cu toate elementele necesare pentru fiecare elev, desenul corpului uman pe care trebuie să-l reconstituie elevii.

Desfășurarea jocului

Cadrul didactic va împărți tuturor elevilor câte un plic care conține bucățele tăiate ale unui desen ce reprezintă corpul uman. Propunătorul va arăta elevilor desenul corpului uman pe care trebuie să-l obțină ei asamblând bucățelele tăiate din plic. Se va stabili timpul de lucru .

Acest joc se poate desfășura și sub formă de concurs. Numele elevilor va fi scris pe tablă și în funcție de rapiditatea și corectitudinea executării sarcinii vor fi câștigătorii concursului. Locul I va fi elevul care în cel mai scurt timp a reconstituit corect imaginea desenată a corpului uman.

Jocul „Să așezăm masa”

Scopul: recunoașterea poziției obiectelor față pe propriul corp și stabilirea relațiilor dintre ele.

Obiective de referință: să pună ma-sa, să așeze corect farfuriile și tacâmurile.

Resurse didactice: set de menaj pentru păpușă.

Desfășurarea jocului

Propunătorul cere copiilor să pună masa, să așeze farfuriile, apoi cuțitele și lingurile la dreapta și furculițele la stânga.

Fiecare copil aranjează un tacâm complet, adoptând poziția care îi este mai ușoară. Un copil așează masa cu patru tacâmuri fără să-și schimbe locul fixat. Ceilalți copii controlează dacă masa este pusă corect, așezându-se în chip de consemn.

Pentru a corecta greșelile este invitat copilul care a pus masa să se așeze în fața fiecărei farfurii.

Jocul „Numește-mă!”

Scopul: denumirea și identificarea obiectelor de igienă (îmbrăcăminte, încălțăminte etc.)

Obiective de referință: să denumească corect obiectele de igienă prezentate în mod natural și imagistic.

Resurse didactice: săpun, prosop, pastă și periuță de dinți, piaptăn, perie pentru păr, șampon, unghieră, forfecuță pentru unghii, periuță pentru unghii, hârtie igienică, batistă, șervețele din hârtie, imagini, desene cu unele obiecte de igienă.

Desfășurarea jocului

Cadrul didactic va prezenta elevilor pe rând obiectele de igienă și le va cere să le denumească. El va arăta elevilor obiectul și va spune unui elev: „Numește-mă!”. După ce s-au terminat de numit toate obiectele prezentate în stare naturală, propunătorul va cere elevilor să denumească obiectele prezentate imagistic.

Acest joc se poate organiza și sub formă de concurs, individual sau pe grupe în funcție de numărul elevilor. Fiecare elev (grupă) primește câte o bulină roșie pentru fiecare răspuns corect. La sfârșit se numără câte buline are fiecare elev (grupă).

Câștigător este elevul (grupa) care totalizează cele mai multe buline.

Jocul „Săculețul fermecat”

Scopul: identificarea și denumirea corectă a unor obiecte, în absența vederii, prin pipăit.

Obiective de referință: să identifice și să denumească corect fructele aflate în săculeț, în absența vederii, prin pipăit.

Resurse didactice: mere, pere, nuci, prune, struguri, gutui, portocale, banane, mandarine, ki-wi, lămâi, săculeț, o basma sau un fular.

Desfășurarea jocului

Propunătorul va arăta elevilor fructele pe care le va pune în săculeț. El va lega la ochi câte un elev și îi va cere să ia în mână câte un fruct, să-l pipăie, să-l denumească și apoi să-l scoată afară din săculeț pentru a putea fi verificat de clasă dacă a denumit corect fructul. Dacă a ghicit denumirea fructului va fi dezlegat de la ochi și va continua jocul un alt elev, dacă nu a ghicit mai are dreptul la două încercări după care este eliminat din joc. După ce toți elevii au fost legați la ochi și puși să denumească fructele, elevii care au fost eliminați din joc vor primi pedepse hazlii. Jocul se poate organiza și sub formă de concurs, pe grupe. La fiecare răspuns

corect, grupa primește un punct, la fiecare răspuns incorect i se scade câte un punct. Câștigă grupa care totalizează mai multe puncte.

Jocul „Inelușul”

Scopul: cunoașterea părții drepte și stângi a propriului corp, cunoașterea prenumelui colegilor din clasă.

Obiective operaționale: să-și identifice corect mâna dreaptă și stângă, să spună corect prenumele colegilor

Resurse didactice: un inel sau un cerculeț din metal.

Desfășurarea jocului

Copiii sunt așezați în formație de cerc, cu fața spre interior și dau din mână în mână un inel în timp ce spun - lizează următoarele versuri :

„Iau cu dreapta, dau cu stânga
Iau cu dreapta, dau cu stânga
Stop! Inelul s-a oprit

De la cine l-ai primit?”

Copilul cu inelul în mână își va numi colegul din dreapta sa. El mai poate fi întrebat:

„Cerculețul îi vei da
Cine e la stânga ta?”

Jocul se repetă de mai multe ori pentru a da posibilitatea tuturor elevilor să răspundă la întrebările jocului

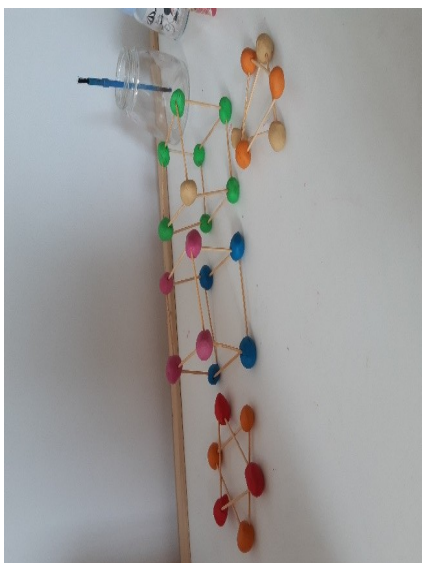
(continuare în numărul viitor)

CONTRAVOINȚA LA COPIII CU ADHD

Erimia Gabriela
Prof.Itinerant și de sprijin

Lucrul cu copiii diagnosticați cu ADHD a fost dintotdeauna o provocare. Mi s-au clarificat multe aspecte atunci când am citit despre contravoință.

Contravoința este o rezistență automata opusă de o ființă umană cu un sentiment al sinelui incomplete dezvoltat. „Dar copilul meu are o voință puternică” ...insistă mulți părinți. Ce se descrie în realitate aici nu este voință, ci o agățare rigidă, obsesivă de o terță dorință.

Cel mai evident, ea se exprimă în rezistență verbală - „*Nu sunt obligat. Tu nu ești șeful meu.*”

Nu este ca și cum individual ar manifesta-o, *contravoința* i se întâmplă mai degrabă copilului decât să fie inițiată de el. O defensivă puternică este prezentă doar fiindcă există o amenințare iar copilul este amenințat doar fiindcă un sentiment puternic al sinelui nu s-a dezvoltat suficient.

Dezamorsarea contravoinței

Obiectivul pe termen lung este dezvoltarea unui sentiment al sinelui sănătos și robust.

Câteva recomandări :

- acordați întâietate relației de atașament:
- încurajați exprimarea verbală a sentimentelor astfel nu va fi nevoie să fie exteriorizate prin comportamente fizice distructive:
- nu puneți la suflet opoziția copilului și evitați „luptele” pentru putere.

Atunci când *contravoința* se domolește pot ieși lucruri minunate.

Cuvânt de încheiere

Acest prim număr nu se vrea a fi decât o

prezentare foarte sumară a ceea ce suntem noi....să-i spunem un fel de „încălzire” pentru ce va urma.

Vom aborda subiecte despre care se vorbește foarte mult și se simte foarte puțin.

Suntem la început însă promitem ca următoarele

ediții să ne contureze mult mai clar și să aducă în prim plan copiii speciali și educația specială (care din

păcate a devenit „copilul sărac” al sistemului de educație).

Din numărul viitor :

Noi și profesorii

Devianța comportamentală

Empatia

Activitățile ludice

Relația familiei cu școala

Pe curând ,dragi cititori!!!

COP 4